ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΛΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία δρ. 120 || Ἐτησία Λίρ. Ἀγ. 1
Ἑξάμηνος » 65 || Ἑξάμηνος Σελ. 12
Ἀμερικῆς ἐτησία Δολλάρια 5
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΡΙΤΗ 31 Ἰουλίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ'. — Ἀριθ. 3622

ΑΠΑΞ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ

Ἀφορμὴν λαμβάνον ἐξ ἑνὸς κακουργήματος διαπραχθέντος ὑπὸ συνθήκας ἐλεεινὰς καὶ κρατοῦντος ἐν δικαίᾳ συγκινήσει τὴν Κοινωνίαν μας ὁλόκληρον, τὸ γνωστὸν δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς πόλεώς μας ἐνεφανίσθη χθὲς θρασὺ μέχρις ἀναιδείας, ἐπιχειροῦν νὰ ψάλῃ τὸ γνωστόν του παράφωνον περὶ τυραννίας ᾆσμα καὶ μὴ διστάζον νὰ καταλήξῃ εἰς ἀπειλάς, ἀπειλὰς κάκιστα κρυπτομένας κάτω ἀπὸ τὴν ἱλαρὰν ὑπόμνησιν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῶν ἐκλογῶν θὰ κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα ὁ πάτρων του.

Καὶ διαμαρτύρεται ὁ μοναδικὸς ἀμφορεὺς τοῦ πρασίνου κομματικοῦ πάθους καὶ διαρρηγνύει τὰ ἱμάτιά του ὁ ὠχρὸς συγγραφεὺς καὶ κλαίει ὁ τυραννούμενος δημοσιογράφος καὶ ἀπειλεῖ ὁ λησμονημένος λεονταρῆς.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐκπροσωπῶν ἓν σύστημα πολιτικὸν τοῦ ὁποίου ὄργανα ἐπικρατήσεως ὑπῆρξαν συνήθως τὸ ἐγχειρίδιον τὸ δολοφονικὸν καὶ τὸ ἐν τῷ σκότει ἐργαζόμενον περίστροφον.

Ὁ κόσμος ὁ πολιτικός, ὁ ἔχων εἰς τὸ παθητικόν του οὐχὶ πλέον τὸ αἶσχος τῆς δολοφονίας ἑνὸς Καβαφάκη, ἀλλὰ καὶ τοὺς διθυράμβους οὓς τὰ ὄργανά του ἐτόνιζον τὴν ἑπομένην τῆς δολοφονίας αὐτῆς.

Ὁ ὑψώσας ὡς ἔμβλημά του μοναδικὸν τὸν ὁπωσδήποτε ἐξαφανισμὸν παντὸς ἀντιπάλου του, ὁ στεφανώσας δολοφόνους καὶ ἐπικροτήσας δολοφονίας ὁμαδικὰς καὶ στήσας τρόπαια δι' ἀνηθικότητας τοῦ αἰσχίστου εἴδους.

Ἐξεγείρεται σήμερον πυρπνέων ἐξ ἱερᾶς ὀργῆς καὶ καλεῖ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἐπανάστασιν νὰ προασπίσουν τοὺς ὀπαδούς του τυραννουμένους καὶ νὰ τῷ ἐξασφαλίσουν μίαν δρᾶσιν ἀηδῆ ἀνενόχλητον.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Μεταξᾶ

Ἀδυνατῶν νὰ πράξῃ τι τὸ συγκεκριμμένον καὶ τὸ ἐπωφελὲς ὑπὲρ τοῦ πάτρωνός του, κρίνει σκόπιμον νὰ δημιουργήσῃ ἕνα θόρυβον περιττὸν τόσον περὶ ἑαυτὸν ὅσον καὶ περὶ τὸν ἀγῶνα ὃν διεξάγει λάθρα βιῶν καὶ παρ' οὐδενὸς παρακολουθούμενος καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιχειρεῖ να ἐκμεταλλευθῇ ἓν τυχαῖον γεγονός, νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ αἷμα ἑνὸς ἀθώου τὸ ὁποῖον ἐχύθη διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ μίαν παραφροσύνην καὶ νὰ θερμάνῃ τὸ ἱερὸν μένος τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι κατέστησαν τὸν κακουργήσαντα παράφρονα.

Ἀντὶ νὰ σιωπήσῃ. Ἀντὶ νὰ κρύψῃ ἐξ αἰσχύνης τὸ πρόσωπόν του.

Καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀποφύγῃ μίαν συζήτησιν πᾶν ἄλλο ἢ δυναμένην νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσματα εὐχάριστα διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν ὑπερασπίζει.

Γενικεύει ἓν κακούργημα κοινόν, διαπραχθὲν ὑπὸ συνθήκας πλέον ἢ κοινὰς καὶ παριστῶν τοῦτο ὡς ἀποτέλεσμα πιέσεως καὶ τυραννίας ἐξασκουμένης δῆθεν ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν, ζητεῖ τὸν τερματισμόν της ὡς καὶ τὴν λῆψιν μέτρων θετόντων ἐν ἀσφαλείᾳ τοὺς ἐργάτας τοῦ σκοτίου ἀγῶνος του, ἔστω καὶ ἂν αὐτοὶ προκαλοῦν διὰ τῆς στάσεώς των τῆς ἀνοήτου ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη κακουργοῦν ἐρχόμενοι εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰ αἰσθήματα τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων ἑνὸς τόπου προκαλοῦντες τὴν δικαίαν ὀργὴν ἀνθρώπων εἰς τοὺς ὁποίους αἱ συμφοραὶ κατέστησαν ζωηρὰς λίαν τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, τῆς ὁποίας ἐκδηλώσεις πολλὰς παρεβλέψαμεν μέχρι σήμερον καὶ ἡ ὁποία ἐξαπλώνει τοὺς πλοκάμους της μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τείνουσα νὰ τὸν περιβάλῃ εἰς θανατηφόρον ἐναγκαλισμόν, εἶνε πλέον καιρὸς νὰ δοθῇ ἓν μάθημα σαφὲς καὶ νὰ τεθῇ ἓν τέρμα ἐμφαντικώτατον.

Ἂν θὰ κυβερνᾷ αὔριον τὴν Ἑλλάδα ὁ Μεταξᾶς. Ἢ ἂν τὸν πρωθυπουργικὸν θῶκον θὰ κατέχῃ, ἀνιστάμενος ἐκ νεκρῶν, ὁ κ. Γούναρης.

Ἢ ἂν θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ προσκυνήσωμεν ὡς βασιλικὴν ἐξουσίαν τὴν σωρὸν ἑνὸς νεκροῦ, ὅπως καυχῶνται καὶ ὅπως ἀπειλοῦν οἱ ἐκ συστήματος τυμβωρύχαι καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀποτελοῦντες νεκροταφεῖον ζώντων πολιτικῶν ὀργανισμῶν.

Ἡμεῖς μὰ τὴν ἀλήθειαν, οὔτε γνωρίζομεν, ἀλλ' οὔτε καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ προείδωμεν.

Γνωρίζομεν ὅμως καλῶς, ὅτι διὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ χρειάζεται προηγουμένως νὰ ἀνατραπῇ κάτι τὸ πολὺ στερεὸν καὶ ὅτι τὸ νὰ ἀνατραπῇ τοῦτο μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ὄπισθέν του μία νέα κατάστασις ἐμπερικλείουσα συμφοράς, θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ διεξαχθῇ ἀγών, ἀγὼν ὑπάρξεως καὶ τιμῆς δι' ὅλον ἐκεῖνον τὸν πολιτικὸν κόσμον ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπισείει τὸ μαστίγιον τοῦ περιφήμου ἐπιτελάρχου τὸ ἐν τῇ πόλει μας δημοσιογραφικόν του ὄργανον.

Ἀλλὰ γνωρίζομεν ἐπίσης ἀνεξαρτήτως τούτου, ὅτι ὁτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται πλέον τόσην δίψαν πρὸς τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἐν ἠρεμίᾳ ἀπολύτῳ προαγωγήν του, ὥστε νὰ ἀποβλέπῃ μετὰ πραγματικῆς ἐχθρότητος πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν ἀτόμων ἢ ὁμάδων τείνουσαν νὰ θέσῃ αὐτὴν ἐν ἀμφιβόλῳ καὶ ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς μερικοὺς ἀνοήτους νὰ κακουργήσουν ἐκ νέου εἰς βάρος του, ἀγωνιζόμενοι δῆθεν ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν του καὶ τῶν συμφερόντων του.

Αὐτὸ κυρίως ὀφείλουν νὰ μὴ τὸ λησμονοῦν ποτὲ οἱ μοιραῖοι ἄνθρωποι τῶν συμφορῶν καὶ τῶν ἐρειπίων τῶν ἐθνικῶν, αἱ γλαῦκες τῆς τραγικῆς νυκτὸς ἥτις κατώρθωσε νὰ ἀντικαταστήσῃ παγίως τὸ φῶς τῆς ὡραίας Ἑλληνικῆς ἡμέρας ἣν πάντες ἐνθυμούμεθα.

Οἱ ἀχθοφόροι, οἱ ὑποτρέμοντες, τῶν πελωρίων καὶ δυσβαστάκτων εὐθυνῶν παρακαλοῦνται νὰ προσανατολισθοῦν ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καιρὸς πρὸς μίαν τραγικὴν δι' αὐτοὺς πραγματικότητα.

Καὶ νὰ παύσουν παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς. Καὶ νὰ παύσουν ἀσχημονοῦντες καὶ προκαλοῦντες καὶ δι' ἔργων καὶ διὰ λόγων τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπομονὴ δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὴν ἀπόλυτον χριστιανικότητα μιᾶς Ἐπαναστάσεως ἥτις ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς ἀνέχεται, διαψεύδουσα αὐτὴν πλέον τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματός της.

Ταῦτα ἅπαξ διὰ παντός.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

ΠΕΡΑΝ, Ἰούλιος. Ἀπὸ τὸν τουρκικὸν Τύπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ «Βατὰν» εἶνε περισσότερον εἰλικρινὴς καὶ θετική. Διότι, τὸ νὰ τείνῃ τις εἰλικρινῆ χεῖρα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ να συστήσῃ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδελφικὴν καὶ ὁμαλὴν συμβίωσιν πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς χώρας, δὲν προϋποθέτει τόσον εὐσυνείδητον προαίρεσιν τοῦ ἀπέναντι τῆς πατρίδος καθήκοντος ὅσον τὸ νὰ ὁμολογήσῃ δημοσίᾳ, ὅτι οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς χώρας οἵτινες ἀπηλάθησαν ἐκ Τουρκίας, εἶνε «ἀναντικατάστατοι» καὶ πρέπει ὅλοι οἱ τοῦρκοι, ἡνωμένοι καὶ ὁμονοοῦντες, νὰ ἐντείνουν τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ ἴσως κατορθώσουν κάτι πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος των.

«Καὶ τί θὰ γίνῃ, ὅταν ἀρχίσῃ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν;» ἐρωτᾷ ἡ «Βατάν».

Τὸ κεμαλικὸν ὅμως τοῦτο ὄργανον φαίνεται ὅτι ἔχει διπλάσσει τὴν γνώμην του περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος τῆς Σταμπούλ. Δὲν λαμβάνει καθόλου ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας ἦσαν τρία ἑκατομμύρια καὶ ὅτι δὲν ἀπέμειναν ἢ ὀλίγαι μόνον χιλιάδες ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀπὸ τὰς ὀλίγας αὐτὰς χιλιάδας ἑπομένως τῶν ἀστῶν, ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ προσμένῃ τὴν ἀναγέννησίν της. Κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ ἡ «Βατὰν» κακῶς ὑπολογίζει γράφουσα:

«Τώρα πλέον, μετὰ τὴν εἰρήνην, θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν. Εἰς τὸ φλέγον καὶ ζωτικώτατον τοῦτο ζήτημα εἶνε ἀξιόμεμπτος τόσον ἡ Κυβέρνησις, ὅσον καὶ ὁ Τύπος καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ Λαός, ὁ ὁποῖος δὲν συνησπίσθη, δὲν ἐφώνεξε, δὲν προέβλεψε, διὰ να μὴ εὑρεθῇ μέσα εἰς τὸ χάος, εἰς τὸ ὁποῖον μοιραίως πλέον θὰ περιπέσῃ, ὅταν ἴδῃ τὸ κενόν, τὸ ὁποῖον διήνοιξεν εἰς τὸ κράτος ἡ ὁμαδικὴ ἀπομάκρυνσις, κυρίως μὲν τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν Ἀρμενίων, ὑπηκόων τῆς χώρας ταύτης.

Οἱ Τοῦρκοι δὲν δύνανται εὐκόλως νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς Ἕλληνας, διότι οἱ Ἕλληνες εἶνε ἀναντικατάστατοι. Ἡ ἐργατικότης των, ἡ παραγωγικότης των, ἡ ἰδιοφυΐα των ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν στοιχεῖα σεβαστὰ καὶ ὅπλα ἰσχυρὰ εἰς χεῖράς των.

Ἀναπτύσσουσα οὕτω τὰς περὶ Ἑλλήνων ἀπόψεις της, ἡ ῥηθεῖσα ἐφημερίς, εὑρίσκει εὐκαιρίαν νὰ κακίσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἐκ μέρους αὐτῆς ὀλιγωρίαν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἐὰν δὲν φροντίσῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερον, νὰ ἐκυλώσῃ τὸ μέγα χάσμα.

Ὑψίστης σημασίας ἔργον εἶνε συνεπῶς ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν. Διὰ τὴν «Βατὰν» καὶ ὅλον ἐν γένει τὸν τουρκικὸν τύπον τῆς Ἀγκύρας καὶ τῆς Σταμπούλ, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν ἐνέχει σπουδαιοτάτην καὶ πρωτεύουσαν σημασίαν, μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων ζητημάτων, ἅτινα σήμερον ἀπασχολοῦν τὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ τὴν ὑποστηριζομένην ἀντίληψιν, πρέπει οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔλθουν ἐξ Ἑλλάδος νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Τουρκίαν, νὰ ἐγκατασταθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνετώτερον καὶ ἀναπαυτικώτερον. Πρέπει νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτοὺς πᾶσα δυνατὴ εὐκολία καὶ πᾶσα κυβερνητικὴ μέριμνα καὶ πᾶσα ἀδελφικὴ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων κατοίκων στοργή.

Ἡ «Βατὰν» μάλιστα βεβαιώνει ὅταν οἱ ἐξ Ἑλλάδος Τοῦρκοι ἐγκατασταθοῦν καλῶς εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ μείνουν ἀπολύτως εὐχαριστημένοι, τότε θὰ καταστῇ εὐκολώτερον «να προσελκύσωμεν—ὡς γράφει— εἰς τὰ πάτρια ἐδάφη ὅλους τοὺς τουρκικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Σερβίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ρουμανίας καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς Οὐγγαρίας. Τότε θὰ ἐκπληρωθῇ τὸ μέγα ἰδανικὸν τῆς Τουρκίας: νὰ συνενώσῃ ὅλους τοὺς Τούρκους ἐντὸς τῶν ἀγκαλῶν αὐτῆς!»

Καὶ ὁ ἐπίλογος τῶν σωβινιστῶν, οἱ ὁποῖοι σήμερον ξελαρυγγίζονται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μέτρου τούτου, εἶναι ὅτι ἴσως μεθαύριον εἰς ἐγγὺς ἢ ἀπώτερον μέλλον θὰ καταστῇ δυνατὸν να ἀποδιωχθοῦν καὶ οἱ τελευταῖοι Ἕλληνες ὡς ἄχρηστοι!

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν βίᾳ ἀνταλλασσομένων Τούρκων τῆς Ἑλλάδος, ποῖος ἄλλος Τοῦρκος ποθεῖ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν;

Ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον σοβαρώτερα σήμερον ἀπασχολεῖ τὴν Τουρκίαν, εἶνε ὁ ῥωσσικὸς παράγων.

Ἡ εἰρήνη τῆς Λωζάνης ὑπεγράφη πλέον ἀλλ' ἡ Ρωσσία δὲν εἶπεν ἀκόμη τὴν τελευταίαν της λέξιν. Ἔδωκε μίαν ἀόριστον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ὑπογράψῃ μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐὰν ὅμως τὴν τελευταίαν στιγμὴν μετανοήσῃ; Ὁ φόβος τοῦ Βορρᾶ θὰ ἐπικρέμαται ἐπὶ τῆς νέας Τουρκίας ὡς ὁ ἐφιάλτης. Ἡ τελευταία διακοίνωσις τοῦ Τσιτσέριν δὲν ἀποδεικνύει βεβαίως οὔτε τὰς προθέσεις, οὔτε τὰς βλέψεις τῶν Σοβιέτ. Ἐν τούτοις, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ βλέψεις αὗται δέον νὰ μὴ διαφέρωσι κατὰ πολὺ ἐκ τῶν τῆς τσαρικῆς Ρωσσίας, δὲν ἀποκλείονται τότε τὰ ἀπρόοπτα ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ ῥωσσικοῦ παράγοντος εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ τότε; . . .

Ἡ διακοίνωσις τὴν ὁποίαν ἐν καιρῷ εἶχε δώσει ἡ σοβιετικὴ Κυβέρνησις πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης, διατυπώνει πολλὰς καὶ σοβαρὰς ἐπιφυλάξεις: τὰ σοβιετικὰ παράλια, ἡ διαρκὴς ἀπειλή, ἡ τουρκικὴ ἄμυνα, αἱ ναυτικαὶ βάσεις, αἱ ξέναι διεισδύσεις, ἡ ἀγγλικὴ ἀπληστία, τὸ μέλλον, αἱ εὐθύναι . . . . . Ὅλα αὐτὰ ἠνάγκασαν τὴν σοβιετικὴν Κυβέρνησιν τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν συντρόφων νὰ δηλώνει ὅτι, χωρὶς νὰ εἶνε σύμφωνος μὲ τὸ σχεδιαζόμενον καθεστώς, χάριν τῆς εἰρήνης ἀναγκάζεται νὰ συμμετάσχῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔχει ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Λωζάννην ἢ τὴν Ἐλβετίαν, διέταξε τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς σύντροφον Ζορσάνσκυ νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν.

Καὶ αὐτὸ μὲν εἶνε ἱστορικὸν τῶν ῥωσσικῶν ἐνδοιασμῶν καὶ τῶν σιωπηρῶν ἀπειλῶν διὰ τὸ μέλλον. Ἡ νέα Τουρκία δὲν εἶνε βεβαία διὰ τὴν προσεχῆ της εἰρήνην καὶ ὁ μόνος κίνδυνος διαταράξεως αὐτῆς προβλέπεται ὅτι τὴν φορὰν ταύτην μόνον ἀπὸ Βορρᾶ δύναται νὰ προέλθῃ.

Ἡ διπλωματικὴ ὀξύνοια τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ, προβαίνοντος εἰς ὑπογραφὴν χωριστῆς μετὰ τῆς Πολωνίας εἰρήνης, δύναται νὰ μᾶς πείσῃ ἔτι μᾶλλον περὶ τῶν τουρκικῶν φόβων καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν αὕτη σκέπτεται ν' ἀντιστῇ ἐν περιπτώσει ἐκτραχύνσεως τῶν σχέσεών της, κατὰ τοῦ ῥωσσικοῦ ὄγκου.

Ἀλλ' ἡ πρωτοβουλία τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πολωνοτουρκικῆς Συνθήκης, ἡ ὁποία βεβαίως ὡς κάθε ἄλλο ἢ ἁπλῆν ἐμπορικὴν σύμβασιν ἀποβλέπει, προϋποθέτει κατ' ἀρχὴν καὶ ἀπόπειραν, ὅπως ἡ Τουρκία δυνηθῇ νὰ ὑπεισέλθῃ ὁπωσδήποτε καὶ ὑπὸ ὁποιουσδήποτε ὅρους εἰς τὸν συνασπισμὸν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἡ δύναμις τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ.

Ὁ συνασπισμὸς οὗτος ὅμως δὲν συνεπληρώθη εἰσέτι καὶ θὰ παρέλθουν πολλοὶ μῆνες ἀκόμη μέχρις ὅτου καθορισθῇ τελειωτικῶς καὶ συμπαγῶς. Ἐξ ἄλλου δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἅπαντα τὰ κράτη τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν αὐτόν, ταράσσονται ὑπὸ διαρκῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτῶν δὲν εὗρον εἰσέτι τὴν ἀναγκαίαν νηφαλιότητα ὅπως ἐπιβληθῇ ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον. Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι ἀπὸ τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἕνωσιν λείπει ἀκόμη καὶ ὁ πολιτικὸς τοῦ κύρους, ὁ ὀξύνους καὶ ἐπιβλητικὸς διπλωμάτης, ὁ ὁποῖος θὰ ἡγηθῇ τῆς ὅλης αὐτῆς πολιτειακῆς κινήσεως. Ἡ Τουρκία ἔχει πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα. Καὶ ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς δὲν εἶνε ἀμφίβολον νὰ ἐποφθαλμιᾷ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοῦ διπλωμάτου τούτου, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὸ ἰσοζύγιον —καὶ τὴν ὁποίαν τόσον καλὰ ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ μόνον ὁ Βενιζέλος.

Διπλωματικὴ προσωπικότης ἡ ὁποία ἔδρασεν ἄλλοτε μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἡ ὁποία κρατεῖ καὶ σήμερον τὰ σκῆπτρα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς κινήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κεμαλικῆς νοομαντείας μοὶ ἔλεγε χθὲς μεθ' ὑπερηφανείας περὶ τῆς νίκης τὴν ὁποίαν κατήγαγεν ἡ Τουρκία ἐν Λωζάννῃ καὶ περὶ τῶν ἐκφράσεων φιλίας πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων κρατῶν.

— Ἡ νίκη μας ἦτο περιφανής. Ὅλα τὰ θελήματά μας ἔγιναν. Καὶ ὁ Ἰσμὲτ πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος. Ἀλλὰ οἱ λόγοι φιλίας τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησαν κατὰ τὸ τέλος τῆς συμφωνίας οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων διὰ λογαριασμὸν τῆς Τουρκίας ἦσαν περιττοί.

Ἡ Εὐρώπη γνωρίζει τὴν φιλίαν ὄχι ὅπως οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ ἀλλὰ τὴν μετρᾷ μὲ τὸ συμφέρον της καὶ μὲ τὴν ὕλην. Διὰ τοῦτο μέχρις ὅτου ἐξαγνισθῇ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ Εὐρώπη ἡμεῖς οἱ Τοῦρκοι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα φίλοι κανενός. Θὰ κρύψωμεν τὴν φιλίαν μας διὰ τὸν ἑαυτόν μας καὶ δὲν θὰ θυσιάσωμεν οὔτε μόριον τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων χάριν τῆς φιλίας ταύτης.

Ἐπαραδειγματίσθημεν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ εἴμεθα μόνον φίλοι τῶν ἑαυτῶν μας. Αὐτὴ θὰ εἶνε τώρα ἡ πολιτική μας. Αἱ πρὸ τοῦ γενικοῦ πολέμου φιλίαι προὐκάλεσαν τὴν παγκόσμιον ῥῆξιν.

Ἡ φιλία αὕτη μᾶς ἐστοίχισε χιλιάδας ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν. Οἱ παλαιοί μας φίλοι δὲν μᾶς ἐξέφρασαν οὔτε συμπάθειαν οὔτε παρηγορίαν. «Ἐκλείσε τὸ στόμα μας ἀπὸ τὸ γιαούρτι ποὺ μᾶς προσέφεραν». Φθάνει πλέον!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

ΛΩΖΑΝΝΗ, Ἰούλιος. — Δὲν εἶνε εὔκολον νὰ προφητεύσῃ κανεὶς τ' ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης. Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν πόσον καιρὸν θὰ διαρκέσῃ ἡ μὲ τόσους κόπους καὶ ἔπειτ' ἀπὸ τόσας θυσίας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τόσους ἐξευτελισμούς, τῆς Δύσεως ἐπιτυγχανομένη «οἱαδήποτε» εἰρήνη. Οὔτε ἐξ ἄλλου ὠφελοῦν εἰς τίποτε αἱ Ἰερεμιάδες τὴν στιγμὴν αὐτήν. Εἶνε ἀσυγκρίτως προτιμότερον ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὴν πραγματικὴν σημερινὴν κατάστασιν, νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ αὐτὴν καὶ νὰ ἑτοιμασθῶμεν συνάμα ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν τὰς αὐριανὰς πραγματικὰς ἐπίσης καταστάσεις ποὺ πρέπει νὰ εἶνε αἱ ἐνδεχόμεναι λογικαί της συνέπειαι.

Ὁπωσδήποτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ θίξωμεν κανένα καὶ μὲ ὅλον τὸν ὀφειλόμενον πάντοτε σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς φίλους τῆς Πατρίδος μας, εἶνε τὸ ὅτι ἡ διανοητικότης τῆς Δύσεως παρουσιάζεται χρεωκοπημένη καὶ θὰ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ ὁμιλοῦν εἰς τὸ ἑξῆς οἱ Εὐρωπαῖοι μὲ τὴν εἰρωνείαν ποὺ μετεχειρίζοντο ἕως τώρα ὁσάκις ὡμίλουν διὰ τ' «ἀνατολικὰ» καὶ τὰ ἐν γένει «βαλκανικὰ» ἰδιαιτέρως πράγματα.

Ὁ χαρακτηρισμὸς «καλὸς διὰ τὴν Ἀνατολὴν» χάνει μετὰ τὴν Λωζάννην κάθε ἀξίαν... Οἱ μὲν Εὐρωπαῖοι «βαλκανικοὶ γεγόνασιν», οἱ δὲ «βαλκανικοὶ» καὶ οἱ Ἀνατολῖται, παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Διάσκεψιν αὐτὴν ἀσυγκρίτως θετικώτεροι ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους.

Ὅταν αἱ ἰταλικαὶ «φόρμουλαι» ἐσημείωσαν τὰ γνωστὰ ἐπανειλημμένα οἰκτρότατα «φιάσκα», οἱ βαλκανικοὶ πληρεξούσιοι ἐπενέβησαν κ' ἐπὶ μακρὸν διετέλεσαν σύνδεσμοι πολύτιμοι μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Τουρκίας ἐν τῇ Διασκέψει.

Ἂν ἀπὸ μόνους τοὺς βαλκανικοὺς ἐξηρτᾶτο ἡ διευκρίνισις τῆς καταστάσεως, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶχεν ἐπέλθῃ σαφὲς καὶ θετικὸν ἀπὸ τῆς 20ῆς Μαΐου. Οὔτε θὰ ἐγίνοντο ποτὲ ἀπὸ τοὺς βαλκανικοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνατολίτας οἱ λεονταρισμοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὀλιβερώτατοι, αἱ ἀπειλαὶ ποῦ θὰ ἦσαν κωμικαὶ ἂν δὲ εἶχον ἀποτελέσματα τραγικώτατα, αἱ ἐν θυμῷ διαρρήξεως τῶν συνεδριάσεων διὰ ν' ἀρχίσουν κατόπιν ὑποχωρήσεις καὶ μειδιάματα καὶ κάμψεις ὀσφύων μόλις πράγματι ὁ εὐφυὴς πρῶτος πληρεξούσιος τῆς Ἀγκύρας ἤρχιζε ν' ἀπειλῇ.

Δὲν ἀποτελεῖ ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς ἰσχυροὺς φίλους, ἂν σημειώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅσα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι λέγουν σήμερον,— κάπως ἀργά, εἶνε ἀλήθεια,—καὶ ὅσα Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι συνάδελφοι ἀρχίζουν,—ἐπίσης κάπως ἀργά,—νὰ τονίζουν.

Ἀτυχῶς, οἱ Εὐρωπαῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὰς περιέργους ἀντιλήψεις των διὰ τοὺς βαλκανικούς. Τὸ ἀπέδειξεν ὁ κ. Μπαρζετόν, ὅταν—προσπαθῶν νὰ πείσῃ τὸν κ. Βενιζέλον νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν γνωστὴν ἄποψίν του διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ποσοστοῦ τῶν τοκομεριδίων τοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους—εἶπε τὰ ἑξῆς καταπληκτικὰ ὅσον καὶ ἀπλοϊκά, ὅπως ἀφηγήθη ὁ ἴδιος εἰς γνωστὸν Γάλλον συνάδελφον:

— Δὲν φρονεῖτε ὅτι θὰ κάμῃ κακὴν ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπιμένει διὰ τὸ ἴδιον πρᾶγμα ποὺ ἐπιμένει καὶ ἡ Τουρκία, νὰ μὴ πληρώσῃ δηλαδὴ τὰ τοκομερίδια εἰς χρυσόν;

Ὁ εὐγενέστατος κ. Μπαρζετὸν ἐφαντάσθη προφανῶς ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ ἐντρέποντο να ζητήσουν τὸ ἴδιον πρᾶγμα ποὺ ζητοῦν οἱ Τοῦρκοι διδουν χαρτονόμισμα ἔτσι ἀπὸ πεῖσμα καὶ διὰ νὰ δείξουν ὅτι εἶνε καλύτεροί των.

Ὁ κ. Βενιζέλος—τὸ ἀφηγήθη καὶ αὐτὸ εἰλικρινέστατα ὁ κ. Μπαρζετὸν—τοῦ ἔδωσε μιὰν «βαλκανικὴν» ἀπάντησιν, πρὸ τῆς ὁποίας ἡ «εὐρωπαϊκὴ» δικολαβικὴ ἐπιχειρηματολογία ὑπεχώρησε καθ' ὅλην τὴν γραμμήν.

— Ἡμεῖς—εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας—δὲν εἴπομεν ποτὲ ὅτι ἀρνούμεθα νὰ πληρώσωμεν χρυσόν. Λέγομεν μόνον ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀναλάβωμεν διὰ τὸ μικρόν μας μερίδιον τοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους ὑποχρεώσεις βαρυτέρας ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ἀναλαμβάνει ὁ ἀρχικὸς ὀφειλέτης ἢ ἐπὶ τὸ νομικώτερον ὁ «πρωτότυπος ὀφειλέτης». Ἂν κατορθώσετε νὰ σᾶς πληρώσουν οἱ Τοῦρκοι εἰς ἀδάμαντας θὰ κάμωμεν κ' ἡμεῖς τὸ ἴδιον διὰ τὸ μερίδιον τοῦ Τουρκικοῦ χρέους ποὺ μᾶς ἀναλογεῖ ὡς εἰς διάδοχον κράτος. Ἀλλ' ἂν οἱ Τοῦρκοι σᾶς πληρώσουν εἰς κορώνας π. χ. διατί θέλετε νὰ σᾶς πληρώσωμεν ἡμεῖς εἰς χρυσὸν ἀφοῦ πρόκειται περὶ τουρκικοῦ χρέους καὶ ὄχι ἰδικοῦ μας;

Την τετράγωνον λογικότητα τῆς ἑλληνικῆς ἀξιώσεως ἀνεγνώρισεν αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Πελλὲ καὶ κατεχωρήθη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς Διασκέψεως (17ης Ἰουλίου) ἡ δήλωσίς του ἡ ἀναγνωρίζουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα νὰ ἔλθῃ εἰς χωριστὰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς κατόχους τῶν τοκομεριδίων ἀκριβῶς ὅπως πρόκειται νὰ πράξῃ καὶ ἡ Τουρκία. Ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ προκύπτουσα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὠφέλεια ἐκ τῆς μὴ πληρωμῆς τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοστοῦ εἰς χρυσὸν ἀνέρχεται εἰς τεσσαράκοντα πέντε ἑκα-

Ὑπεύθυνος : Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΔΗΜΟΣ

ἡ Κοινότης μας, ὁλόκληρος ἔχουν καθῆκον νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ θέρμη καὶ ἐνθουσιασμὸ τοὺς ἀπολυομένους ἐφέδρους μας.

Εἶναι τὰ ἴδιμα παιδιὰ που κράτησαν σταθερὰ τὴν κορώνα μας σ τὸν Ἕβρο. Εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ ἀνεστήλωσαν τὴν καταπατηθεῖσαν ἐθνική μας τιμὴ καὶ κατώρθωσαν νὰ κάνουν τὴν Ἑλλάδα μας παράγοντα σοβαρὸ καὶ ὑπολογήσιμο γιὰ ὅλους καὶ γιὰ φίλους καὶ γιὰ ἐχθρούς.

Σ' αὐτοὺς ἐργάτας αὐτῆς μιᾶς μεγάλης λευκῆς καὶ ἀναιμάκτου νίκης ἡ Μυτιλήνη πρέπει νὰ δείξη ὅλη τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὸ ἔργο των καὶ ὅλη τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Εἶνε ἡ στρατιὰ τοῦ Ἕβρου.

Ἡ στρατιὰ τῆς νίκης τῆς ἀθορύβου. Ἡ στρατιὰ τῆς εἰρήνης, αὐτὴ μᾶς ἔρχεται.

Πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν ὑποδεχθοῦμε ὅπως τῆς ἀξίζει καὶ μὲ τρόπο ποὺ νὰ ἐκφράση καὶ τὸ πόσο βαθειὰ ἐκτιμοῦμε τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσεν.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑσπερινὸν κλείσιμον Ἀθηνῶν 30 7 23

Λίρα Ἀγγλίας : Ἀνωτάτη 277, κατωτάτη 242, κλείσιμον ἑσπερινὸν 242

Δολλάριον : Ἀνωτάτη 60, κατωτάτη 52 50, κλείσιμον 52.40.

Λίρα Τουρκίας : Ἀνωτ. 37 90, κατωτ. 33 10. κλείσιμον 33 50.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

31 Ἰουλίου 1923

Λίρα Ἀγγλίας : Ἀνωτ. 243, κατ 235, κλείσιμον μεσημβρίας 235.

Δολλάριον : Ἀνωτ. 52 50, κατ. 50 50. κλείσιμον μεσημβρίας 54.

Λίρα Τουρκίας : Ἀνωτ. 35, κατωτ. 34, κλείσιμον 34

ΝΕΑΙ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ διατιμήσεων διὰ τῆς ἀπὸ 30)7)23 συνεδριάσεως της προέβη εἰς τὰ κάτωθι :

Α΄) Εἰς τὴν ἄρσιν διατιμήσεως εἰδῶν Ζαχαροπλαστικῆς, 2) Καρουλίων, 3) Χαρτίδων, 4) Κάμπουτο ἀπὸ 31ης Ἰουλίου 1923.

Β΄.) Εἰς τὴν διατίμησιν τῶν κάτωθι εἰδῶν διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνην.

1) Ὠὰ ἕκαστον δο χμ ς μ'α (1).

2) Παστὰ μὴ ἐγχώρια λιανικῶς δραχμὰς εἴκοσι ὀκτὼ (28) ἡ ὀκᾶ.

Ἡ διατίμησις αὕτη ἄρχεται ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1923.

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ Στρατοδικεῖον κατὰ τὴν σημερινήν του προεδρείαν τοῦ κ. Βλαστοῦ ἐξεδίκασε 13 ὑποθέσεις.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ

Εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας συστάσεως ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου τοῦ κ. Χ. Γανιάρη ὅπως πωλῇ τὰ βιβλία του μὲ μηνιαίας δόσεις.

Οὕτω δίδεται εἰς τοὺς βιβλιοφίλους εὐκαιρία νὰ καταρτίσουν εὐκόλως βιβλιοθήκας θυσιάζοντες πρὸς τοῦτο 10 ἢ 20 ἢ ἀναλόγους κατὰ μῆνας δραχμάς.

Ὁ κ. Γιανιάρης εἶναι πράγματι ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὴν καινοτομίαν αὐτὴν ἥτις συνδυαζομένη μὲ τὴν διαρκῆ του προσπάθειαν νὰ παρουσιάζῃ πάντοτε ἔργα ἄρτια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸν ἀναδεικνύει μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Συνελήφθη ὁ Σπῦρος Καμπουρογιάννης ὡς ὕποπτος διὰ τὴν προχθεσινὴν λήστευσιν τοῦ αὐτοκινήτου παρὰ τὰ Λουτρά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ

Συμφώνως πρὸς διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐφεξῆς ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ ἐντὸς τῆς Στρατιωτικῆς ζώνης εἴσοδος Τούρκων καὶ πάσης ἄλλης ὑπηκοότητος πολιτῶν, ἐχόντων διαβατήρια τεθεωρημένα παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενείων ἢ τῶν πρεσβειῶν.

τομμύρια φράγκων ἐτησίως.

Ἀκούσατε καὶ μίαν «ἀνατολικὴν» κρίσιν διὰ τὴν «δυτικὴν» διανοητικότητα:

— Μ' ἐσκότισαν αὐτοὶ οἱ κύριοι—ἔλεγεν ὁ Ἰσμὲτ εἰς Ἕλληνα συνομιλητήν του μὲ τὰ κουπόνια των μὲ τὰ πετρέλαιά των καὶ με τοὺς σιδηροδρόμους των.

Ἐγὼ ἦλθα ἐδῶ διὰ νὰ συνάψω τὴν εἰρήνην καὶ ὄχι νὰ συζητῶ περὶ σιδηροδρόμων καὶ πετρελαίων πραγμάτων ποὺ ὁμολογῶ ὅτι δὲν τὰ καταλαβαίνω. Τοὺς εἶπα πολλὰς φορὰς ἕως τώρα: «Τί σχέσιν ἔχουν τὰ πετρέλαια καὶ οἱ σιδηρόδρομοι μὲ τὴν εἰρήνη ; Ἂς ὑπογράψουν τὰ κράτη τὴν συνθήκην καὶ ἂς ἀφίσουν τὰς ἰδιωτικὰς Ἑταιρείας νὰ κανονίσουν ὅπως νομίζουν καλύτερον τα συμφέροντά των». Εἶνε τόσον ἁπλοῦν αὐτὸ καὶ ἐν τούτοις αὐτοὶ οἱ «κύριοι» δὲν θέλουν νὰ τὸ καταλάβουν.

Ἐπὶ τέλους «αὐτοὶ οἱ κύριοι» τὸ κατάλαβαν καὶ ὁ «Ἀνατολικὸς» πασᾶς ἐφάνη εὐφυέστερος ἀπὸ τοὺς «Εὐρωπαίους».

Οἱ Τοῦρκοι τοῦ «Λωζὰν Παλὰς» ἤθελαν ὅταν ἐπέστρεψε θριαμβευτὴς τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 17ης Μαΐου νὰ τὸν σηκώσουν εἰς τὰ χέρια καὶ νὰ τὸν περιαγάγουν ἀπὸ τὸ Χὼλ ἐν θριάμβῳ. Ὁ Ἰσμὲτ ἠρνήθη διαρρήδην. Ἐφάνη κ' εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὐφυέστερος ἀπὸ μερικοὺς Εὐρωπαίους συναδέλφους του ποὺ ἐπαιτοῦν τὴν διαφήμισιν κατὰ τὸν πλέον θλιβερὸν τρόπον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀριθ. 7424 ***ΑΘΗΝΑΙ 31 Ἰουλίου ὥρα 1.30 π μ***

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ λίρα ἔκλεισε τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς εἰς τὰς 263 δραχμάς.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς περιστολὴν τῆς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος κερδοσκοπείας ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαλύσῃ τοὺς ὑπαιθρίους χρηματιστάς, ἀπαγορεύουσα τὰς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ πράξεις ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ καταρτισθῇ διάταγμα ἀπαγορεῦον τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις. Ἐπίσης θὰ ἐξασκηθῇ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν αὗται συμμετέχουν εἰς τὴν κερδοσκοπείαν, ὁπότε καὶ θὰ ληφθοῦν ἐναντίον των αὐστηρὰ μέτρα.

Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως Πλαστήρας συνεχίζων τὰς μετὰ τῶν διαφόρων πολιτικῶν προσώπων συνεννοήσεις του θὰ συναντηθῇ σήμερον μετὰ τῶν κ. κ. Δεμερτζῆ καὶ Χαριλάου, αὔριον δὲ μετὰ τῶν κ. κ. Ράλλη, Τριανταφυλλάκου καὶ Φυταξία. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὁ τύπος τοῦ ὁποίου ἐξακολουθεῖ νὰ ὑβρίζῃ χυδαίως ὅλους τοὺς συμμάχους καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς φιλέλληνας ἐνῷ δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ καύσῃ λιβανωτὸν εἰς τὸν Λούδενδορφ καὶ Χίδεμπουργ.

Ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς ἐδήλωσεν ὅτι αὗται θὰ γίνουν τὸ ταχύτερον καὶ ὅτι οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ διεξαχθοῦν.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΥΡΩΘΗ Η ΣΥΝΘΗΚΗ

Αὔριον πρόκειται νὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς κυρώσεως τῆς συνθήκης. Τὸ δημοψήφισμα δὲν ἀποκλείεται

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Μ. ΑΝΤΑΝΤ

Ἀντὶ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μ. Ἀντὰντ ὑπάρχει πιθανότης ὅτι θὰ συναφθῇ ἰδιαιτέρα συμφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος Σερβίας καὶ Ρουμανίας ἀποτελοῦσα τρόπον τινὰ παράρτημα τῆς Μ. Ἀντάντ.

Μ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 30 Ἰουλίου

— Τὰ δύο πρῶτα ἀνακοινωθέντα τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Μ Ἀντὰντ διαπιστοῦσι τὴν μελέτην γενικῶν καὶ εἰδικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὰ Κράτη τῆς Μ Ἀντὰντ ὡς καὶ τὰς σχέσεις των μετὰ τῶν Μ. Δυνάμεων.

Ἐκ τῶν συζητήσεων ἀπεδείχθη ὅτι πλήρης συμφωνία ἐπικρατεῖ ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας.

— Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Πολωνίας φθάνει σήμερον εἰς τὴν Σινάϊαν διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν Συνδιάσκεψιν.

— Ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας εἶναι κεκηρυγμένος κατὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μ. Ἀντάντ.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι διετάχθη ἀποστράτευσις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων ἡλικιῶν.

— Προκαλεῖ μεγάλην ἐντύπωσιν τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ γράφοντος ἀπεριφράστως, ὅτι ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης ἥτις ἐπανέφερε τοὺς βαρβάρους εἰς τὴν Μεσόγειον εἶναι κυρίως συνέπεια τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Γραφεῖον Τύπου

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Λωζάννη, 28.—Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι αἱ γνῶμαι τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ Δημοκρατίας εἶναι «ὅτι αὕτη πρέπει νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν Ἑλλάδι μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ζητήσει τοῦτο τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων».

Ὁ κ. Βενιζέλος μεταχειρίσθη τὴν λέξιν ΣΥΝΟΛΟΝ, διότι ἡ κυριωτέρα ἐπιθυμία αὐτοῦ εἶνε νὰ ἴδῃ τὴν πλήρη ψυχικὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ὅθεν, καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ καὶ οὐχὶ τὸ ΣΥΝΟΛΟΝ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤθελε ζητήσει τὴν ἐγκατάστασιν δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, θὰ ὑπῆρχεν ἓν μέγα μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μὴ ἐπιθυμοῦν τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἑπομένως δὲν θὰ ἐπήρχετο ἡ ψυχικὴ ἕνωσις καὶ ἡ εἰρήνευσις τῶν πνευμάτων ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλὰ τὰ ἀνωτέρω οὐδόλως σημαίνουν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος διάκειται δυσμενῶς πρὸς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ὁ κ. Βενιζέλος ὢν πάντοτε πολιτικὸς φύσεως δημοκρατικῆς, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν βασιλευομένην δημοκρατίαν, τοῦ Βασιλέως θεωρουμένου ὡς σύμβολον τῆς ἑνότητος καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ λαοῦ, ὅπως συμβαίνει ἐν τῇ βασιλευομένῃ ἀγγλικῇ δημοκρατίᾳ.

Λωζάννη, 28.—Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ἡ θερμοτέρα ἐπιθυμία τοῦ κ. Βενιζέλου σήμερον εἶναι νὰ ἴδῃ τὴν εἰρήνευσιν τῶν πνευμάτων καὶ τὴν ψυχικὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ὁ κ. Βενιζέλος πιστεύει ὅτι οὐδεμία θυσία θὰ εἶνε μεγάλη προκειμένου περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸς δὲ πρῶτος ἐθυσίασεν ἑαυτὸν χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιθυμεῖ νὰ παραμείνῃ ὑπεράνω ὅλων τῶν κομμάτων καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ μόνον τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐὰν βεβαίως ἡ Ἑλλὰς θεωρήσει ἀναγκαίας τὰς ὑπηρεσίας του.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποδέχονται τὴν Βασιλευομένην δημοκρατίαν καὶ τὸν Βασιλέα ὡς ἐθνικὸν σύμβολον.

»Τὸ καθῆκον τῶν Ἑλλήνων, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, εἶναι ἡ ἀνάληψις κυβερνήσεως ἀναλόγου τῶν δυσκόλων περιστάσεων καὶ ἱκανῆς νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην ἐν τῇ χώρᾳ.

Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν σύσκεψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου μετὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου συνεζητήθη διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πολεμικῶν μονάδων.

Κατ' ἀρχὴν ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ δύο θωρηκτὰ «Κιλκὶς» καὶ «Λῆμνος» μεταβοῦν εἰς Μάλταν πρὸς καθαρισμόν, τὰ δὲ ἀντιτορπιλλικὰ «Λέων», «Ἱέραξ», «Πάνθηρ» καὶ «Ἀετὸς» πλεύσουν εἰς Λονδῖνον πρὸς ἐπισκευὴν τῶν λεβήτων καὶ κλιβάνων των, οἵτινες ἔχουν ἀντικατασταθῇ.

Ὡσαύτως συνεζητήθη ἡ ἀγορὰ δύο ὑποβρυχίων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ—ΝΑ ΜΙΜΗΘΗ ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΝ ΤΟΥ

Ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅτι σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὑπεγράφη ἡ Συνθήκη τῆς εἰρήνης μετὰ τῶν σχετικῶν συμβάσεων, δηλώσεων καὶ πρωτοκόλλων.

Εὔχομαι ὅπως ἡ ἐπάνοδος τῆς Χώρας εἰς τὴν εἰρήνην μετὰ τὰς πενταετείας τῆς τελευταίας δεκαετίας, σημειώσῃ τὸ τέρμα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος καὶ τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν τῶν μεγάλων καὶ ἐσωτερικῶν προβλημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότερον πάντοτε εἶνε τὸ προσφυγικόν.

»Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀοιδίμου πάππου της καὶ κατορθώνουσα νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ οἱασδήποτε περιστάσεις θὰ παραμείνῃ εὐλαβὴς τηρητὴς τοῦ ἐλευθέρου ἡμῶν Πολιτεύματος δύναται νὰ δώσῃ ἰσχυροτάτην ὤθησιν εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπάνοδον εὐτυχεστέρων ἡμερῶν διὰ τὴν Χώραν καὶ τὸ Στέμμα.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλεῖς, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἐξακολουθεῖ τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰδίως, μεγάλην ἀντιδυναστικὴν προπαγάνδαν, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸν ὁποῖον δὲν θεωρεῖ δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ καὶ τοῦ κόμματός του.

Τὴν ἀντιβασιλικὴν ταύτην προπαγάνδαν ὑποθάλπει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑποστρατήγου, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, ἀποβλέπων εἰς τὸν θρόνον.

ΠΟΤΕ ΜΑΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΜΗΡΟΙ

Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρου πηγῆς, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων, αἵτινες ἀφοροῦν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων καὶ τοῦ εἰσέτι κρατουμένου ἐν Τουρκίᾳ ἄρρενος Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, δὲν παρίσταται ἀνάγκη κυρώσεως τῆς Συνθήκης.

Περὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ εἰδικὴ συμφωνία ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Λωζάννῃ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας ὁρίζει εἰς τὸ 4ον ἄρθρον :

«Τὸ ὑπόλοιπον τῶν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων θὰ ἐπιστραφῇ φροντίδι τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως εὐθὺς μετὰ τὴν **ὑπογραφὴν** τῆς Συνθήκης καὶ ἐντὸς διαστήματος τριῶν ἑβδομάδων».

Ἄρα οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς γενομένης ἤδη ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης δέον νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ παλιννόστησις τῶν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν ὑπεγράφη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν [30 Ἰανουαρίου], εἰδικὴ σύμβασις ἡ δὲ ἐφαρμογή της ἐξηρτήθη οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ὑπογραφῆς ἀλλὰ ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συνθήκης ὑπὸ τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν.

Ἀλλὰ εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην προσηρτήθη πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον ὁρίζει :

Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ κατακρατουμένου ἐν Τουρκίᾳ ἄρρενος Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ὁποίου αἱ οἰκογένειαι κατέλειπον ἤδη τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος θὰ γίνῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης καὶ χωρίς νὰ ἀναμένεται ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν».

Συνεπῶς ὁμοῦ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει ἄνευ βραδύτητος ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τούτων νὰ ἀποστείλῃ καὶ τοὺς εἰσέτι κρατουμένους ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας, τῶν ὁποίων αἱ οἰκογένειαι ἔχουν φύγῃ ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Νομάρχου συνῆλθον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Νομαρχίας ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὰ Προεδρεῖα τῶν διαφόρων Συνδέσμων, Σωματείων καὶ ὀργανώσεων τῆς πόλεως μας διὰ νὰ συσκεφθοῦν διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν λαμπροτέραν ὑποδοχὴν τῶν ἀπολυομένων κατ' αὐτὰς ἐφέδρων μας.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ προσφύγων Κρήνης καλεῖ ὅλους τοὺς καταγομένους ἐκ Τσεσμέ, Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀλατσάτων, Ρεῖς—Δερέ, Κάτω Παναγιᾶς, Ὀβανιζιλίου, Πυργί, Οὐζούκουγιου, Ἐρυθρῶν καὶ τῶν πέριξ, οἱ διαμένοντες ἐν τῇ πόλει Μυτιλήνης καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου, ὅπως τὸ ταχύτερον ἀποστείλωσιν σημείωμα ἐμφαῖνον τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ τε οἰκογενειάρχου καὶ ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Περιφερείας Κρήνης. Ἡ Ἐπιτροπὴ κατα καλεῖ νὰ μὴ καθυστερήσῃ εἰς τὴν δήλωσιν αὐτὴν κανεὶς πρόσφυξ, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ γεννηθοῦν ἀργότερα παράπονα.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Παρακαλοῦνται αἱ διάφοροι Ἐπιτροπαὶ προσφύγων τῶν κοινοτήτων τῆς νήσου Λέσβου, ὅπως ἐπισπεύσωσι τάχιστα τὴν ἀποστολὴν τῶν οἰκογενειακῶν δελτίων τῶν προσφύγων περιφερείας Περγάμου ἐν περιπτώσει καὶ δὲν ἔχουσι τοιούτους ἐν τῇ κοινότητι αὐτῶν μᾶς ἀπαντήσωσι ἀρνητικῶς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ «ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ»

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ψαρέλλης προσέφερεν εἰς τὸ Σωματεῖον «Ἀλληλοβοήθεια» δραχ. 300 ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν τῆς πενθερᾶς του Βασιλικῆς Λουκιδέλλης. Τὸ Δ. Συμβούλιον θερμῶς εὐχαριστεῖ καὶ εὔχεται τῇ θανούσῃ γαῖαν ἐλαφράν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον

ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ Γάμοι τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος ταύτης κ. Μιλτιάδου Π. Χριστοφίδου μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς δ)δος Καλλιόπης Α. Περικλέους.

Ἡ «Σάλπιγξ» συγχαίρει θερμῶς τοὺς νεονύμφους εὐχομένη εἰς αὐτοὺς εὐτυχῆ τὸ συζυγικὸν βίον.

*
**

Δύο νεαροὶ ἐπιστήμονες, ὁ ἐκ τῶν καλλίστων ὀδοντιατρῶν τῆς πόλεώς μας φίλος κ. Συνόδη, καὶ ἡ καλλιπόρειος καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένη δεσποινὶς Ἑλένη Κοινώλη ἀντήλλαξαν προχθὲς δακτυλίους ἀρραβῶνος.

Ἡ «Σάλπιγξ» ραίνει τὴν ἕνωσίν των μὲ τὰ εὐωδέστερα τῶν ἀνθέων καὶ εὔχεται εὐτυχίαν καὶ τὴν στέψιν των.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«ΑΛΚΑΙΟΣ» — Τὴν Πέμπτην Λαϊκὴ ἑορτὴ μὲ συνέχειαν τοῦ ἀριστουργήματος ***«Ὁ Υἱὸς τῆς Νυκτὸς»*** μὲ τὰς πλέον συγκινητικὰς σκηνὰς καὶ τὰ μαγευτικὰ τοπεῖα τῆς Ἀσίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἀπελπισθεὶς ἐκ τῆς σοβαρᾶς δυστοκίας ἣν διέρχεται ἡ σύζυγός μου καὶ ἐν ἀπελπισίᾳ εὑρισκόμενος προσέτρεξα καὶ πρὸς τὸν ἰατρὸν κ. Ἱπποκράτην Σαΐδην, ὅστις δι' ἀμέσου μαιευτικῆς ἐπεμβάσεως ἔσωσε τὴν σύζυγόν μου καὶ τὸ παιδίον ἐκ βεβαίου θανάτου. Εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ καὶ δημοσίᾳ τὸν μέγαν ἐπιστήμονα ἰατρόν.

Γεώργιος Παζιάνος

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις

Ζητεῖται Φαρμακεὺς ἐν τῇ πόλει τῆς Μυτιλήνης διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ κ. Ἐμ. Χωριαοπούλου δι' ἅπαντα τὰ εἴδη κηλεπιδέσμων, προκειμένου ν' ἀναχωρήσῃ κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου ὁριστικῶς.

Μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς του τιμαὶ ἡ λαττωμέναι σχεδὸν προπολεμικαὶ διὰ τοὺς πάσχοντας. Ἀπευθυντέον, συνοικία Συρὴ Μπαμπᾶ, Μυτιλήνη. 6–15

ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100 200, 300 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & Σια

3 Σοφοκλέους 3 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς 1ης 7βρίου κτῆμα εἰς εἰκοσάλεπτον ἀπὸ τῆς Μυτιλήνης ἀπόστασιν, περιέχον ἀγροὺς τετρακοσίων στρεμμάτων, βοσκοτόπους μεγάλης ἐκτάσεως, ἀποθήκας καὶ ὕδωρ.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Φαρμακεῖον Φ. Κουτζουκίδου καὶ Σιας. 1-5

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ διπλωματοῦχος μαία Δ]ὶς Φρόσω Ψάνη ἀπεφάσισεν νὰ ἐγκατασταθῇ ὁριστικῶς πλέον εἰς τὴν πατρίδα της Πολυχνίτον

Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΒΑΣ. ΔΟΔΑΚΗΣ

ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίας ζωγραφικῆς ὡς καὶ μαθήματα εἰς δεσποινίδας καὶ μαθητάς.

Ἐργαστήριον παραλεύρως εἰς Ν Κυρου.

1–5

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οἰκία διὰ ἐνοίκισιν πρὸς οἰκογενείας. Πληροφορίαι εἰς τὸ Κατάστημα κ. κ. Π. Πυύλου καὶ Ε. Κοντογιώργη Κεντρικὴ ἀγορά. 4–5

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΤΔ

Ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου ὁ τόκος τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας καταθέσεων ἐν ὄψει ἀναβιβάζεται ἀπὸ 2 εἰς 3 ο)ο.

2–8

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

ΚΕΔΙΒΙΕ

Τμῆμα Ναυτιλιακὸν

Τακτικὴ ἑβδομαδιαία Γραμμὴ

Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ "ΦΕΖΑΡΑ„ φθάνει τὴν Τετάρτην 1 Αὐγούστου 10 π. μ. καὶ ἀναχωρεῖ μεσημβρίαν Χίον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τακτικὴ

Δεκαπενθήμερος Γραμμὴ Συρίας

Τὸ "ΜΠΕΛΜΠΕ-Ι-Σ„ ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 5 Αὐγούστου ὥρ 7 μ. μ. διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, Ἀττάλειαν Μερσίναν, Ἀλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυττόν, Κάϊφφαν, Γιάφφαν, Πὸρτ Σαῒδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

ΟΔ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ — ΜΙΤΥΛΗΝΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ — ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ — ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 10-12 ΚΑΙ 3-5.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πιάνο πρὸς ἐνοικίασιν Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 4–4